

Ο ΑΛΑΝΘΑΣΤΟΣ ΚΑΙ ΑΨΕΥΔΗΣ
ΚΑΖΑΜΙΑΣ
ΤΟΥ 1886

Μή έκπλαγητε ἀν, περισκοπῶν τὸ στερέωμα, στρέφω ἀντιθέτως τὸ τηλεσκόπιον πρὸς τὰ κάτω.

Τὰ ἀνω, κάτω· καὶ τὰ κάτω, ἀνω· τούτεστιν ἀνάκατα ὅλα, ίδοὺ τὸ πνεῦμα τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

Ἐν ᾧ χρόνῳ τὰ πάντα παρ' ἡμῖν εἰσὶν ἀνεστραμμένα καὶ ἀνάποδα· καθ' ὃν τὰ νήπια τῶν δημοτικῶν σχολείων γίνονται ὑπουργοὶ τῆς Παιδείας, ὁ δὲ κ. Δαμαλᾶς λύει τὰ προβλήματα τῆς φυσικῆς καὶ τῆς χημείας διὰ τῶν ῥητῶν τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς· ἐν ᾧ χρόνῳ πολεμοῦμεν κατὰ τῶν Βουλγάρων ἀπὸ τοῦ Ξυλίνου προμαχῶνος τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἀντιτάσσοντες στίχους καὶ ψηφίσματα καὶ ζητωκραυ-

γὰς εἰς τοὺς ἔξοπλισμοὺς ἐκείνων, οἱ δὲ Ἀσκληπιάδαι οὐδέποτε κατηγγέλθησαν ἐπὶ ἀνθρωποκτονίᾳ, καίτοι διαπραττομένη καθ' ὅλους τοὺς τύπους τῆς ἐπιστήμης· καθ' ὃν χρόνον ἀγορεύομεν ἐν τῇ Βουλῇ διὰ τῶν γρόνθων καὶ τῶν ποδῶν, σκεπτόμεθα διὰ τῆς κοιλίας, καὶ τρέχομεν εἰς τὴν πρόσοδον ἐρποντες, τὰ δὲ ἀστυνομικὰ ὅργανα, ἀστεῖζόμενα, ζητοῦσι νὰ διαχωρίσωσι τὰ ὅρια τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀτιμίας, νὴ τὰ κάρδαμα, δὲν βλέπω διατί νὰ μὴ ἐρευνήσω κάγὼ τὸν οὐρανὸν ἐπὶ τοῦ γηίνου ἐδάφους, στρέφων τὰ νῶτα ὅπου ὥφειλον νὰ στρέψω τὰ ὅμματα.

* *

"Αλλως τε τόσα ἔλη λιμνάζουσιν εὔτυχῶς ἐπὶ τῶν λάκκων τῶν ἀθηναϊκῶν δδῶν, ἀκίνητα, ὡς δημάρχου ἐγκέφαλος ή ὡς γλῶσσα βουλευτοῦ συμπολιτευομένου, ὥστε ἐπὶ τῆς ὑελώδους ἐπιφανείας των ἀντικατοπτρίζεται θαυμασίως ὁ οὐρανὸς μετὰ τῶν ἀστέρων καὶ τῶν πλανητῶν του.

"Ιδοὺ λοιπόν· ἐρευνῶ τὸ στερέωμα ἀπὸ σπόντα βυθίζων τὸ βλέμμα εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀπείρου... βορδόρου.

"Ἐπειτα ἀφοῦ αἱ δόσοι τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων, ἡραιωμέναι εἰς λεπτὴν κόρνιν μετεωρίζονται ἀνιπτάμεναι ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων εἰς τὰ ὕψη, διὰ τὶ τάχα νὰ μὴ καταδιβάσωμεν ἀμοιδαίως καὶ ἡμεῖς τὸν οὐρανὸν μὲ τοὺς ἀστέρας του ἐντὸς τοῦ βορδόρου τῶν δδῶν, ἐν ᾧ ἐπάνω-κάτω κυλιόμεθα καὶ λιπαινόμεθα ὅλοι, ἔξαιρέσει τῶν χοίρων καὶ τοῦ κυρίου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, παρὰ τὰς ἀξιώσεις τῆς δμοιοπαθητικῆς τοῦ κ. Πύρλα, κραυγάζοντος similia similibus.

"Ἐπειτα τὰ εὐώδεστερα ἀνθη πρέπει νὰ κοπρίζωνται δαψιλῶς, διὰ νὰ φουντώνουν, δὲν κύριος ἀρχικηπουρὸς τοῦ δήμου ἐφαρμόζει λαμπρὰ τὴν μέθοδον αὐτὴν τρέφων τοὺς κυρίους ἐκλογεῖς του διὰ τοῦ θρεπτικωτέρου λιπάσματος.

Δέν βλέπετε τούλαχιστον ὅτι ὁ βασιλικὸς θάλλει καὶ εὐωδιᾶ διὰ τῆς κόπρου;

* *

Δύει λοιπὸν τὸ ἔτος 1885.... δηλαδὴ δὲν ἔδυσεν ἀκόμη, διότι ἔχομεν ἡδη Σεπτέμβριον καὶ ἀπαιτοῦνται τέσσαρες ἔτι μῆνες, ἀλλ' ἀδιάφορον, ἔδυσε διὰ τοὺς ἐκδότας τῶν Ἡμερολογίων, οἵτινες διασκελίζοντες τέσσαρας ή πέντε ὄλοκληρους μῆνας, ὑποδέχονται προώρως τὸ νέον ἔτος, πρὶν ή ἀκόμη λήξῃ τὸ παλαιόν, καθιστῶντες αὐτὸν ἐφταμηνήτικον.

Είθε μάλιστα νὰ ἔδει τόσῳ ἐνωρὶς καὶ διὰ τοὺς ἐκδότας ἐφημερίδων καὶ νὰ ἀνενεοῦτο ἡ ἑτησία συνδρομὴ κατὰ ὥκτω μῆνας.

Βεβαίως διαμαρτύρονται εἰς τὴν βλασφημίαν ταύτην αἱ καλλίσφυροι καὶ δροσεραὶ ἀτθίδες τῆς ὁδοῦ Σταδίου, δι' ἃς κατ' ἔξαρεσιν, τὸ ἔτος περιέχει 24 ἢ καὶ 48 ἐνίστε—κατὰ τὴν ἀδιακρισίαν ἐκάστης—μῆνας, καὶ, τὸ περίεργον, μὲ αἰώνιαν ἀνοίξιν καὶ δίχως θέρος, δῆλο. χωρὶς τὰ καλοκαριαῖα, εἰς πεῖσμα τῶν πελατῶν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου διαμαρτυρομένων καὶ ἀπορούντων πῶς ὁ μήν δὲν σύγκειται μόνον ἀπὸ τὸ πολὺ ἡμέρας καὶ ἀπὸ πενταπλασίας τούλαχιστον νύκτας.

Εἶναι ὅμως τὸ αὐτό.

Δύνασθε δῆλο. νὰ θεωρήσητε καὶ ὡς λῆξαν τὸ ἔτος 1885 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου, διότι καὶ οἱ ὑπολειπόμενοι τρεῖς μῆνες ἔσονται ξηρὰ ἀντιγραφὴ τῶν παρελθόντων ἐννέα—ἀρκεῖ νὰ ἀντιστρέψητε τοὺς ὄρους—τουτέστιν ἀντὶ τοῦ κονιορτοῦ, τῶν οὐρητηρίων καὶ τῶν ὑπαιθρίων θεαμάτων τοῦ θέρους, νὰ φαντασθῆτε τὴν λάσπην καὶ τὰς κοινόδουλευτικὰς παραστάσεις τοῦ χειμῶνος, ἀντὶ δὲ τοῦ ἀσματος τῶν χελιδόνων καὶ τῶν κούκων τῆς ἀνοίξεως, τὸ ἐωθινὸν κελάδημα τῶν σαλεπτῶν δῶν τοῦ φθίνοπώρου, καὶ τῶν κούκων τῆς Βουλῆς.

"Αλλη μεταβολὴ οὐδεμίᾳ γενήσεται, ἔκτος,—έννοεῖται—τῶν ἀπαραιτήτων... διδασκαλικῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

Τὸ πολὺ—πολὺ ἐνδεχόμενον νὰ μεταβληθοῦν καὶ τὰ ὅρια τοῦ ἐλληνισμοῦ, κατερχομένων τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Αὐστριακῶν εἰς τὴν Φιλιππούπολιν καὶ τὴν Θεσσαλονίκην, καθ' ὃν χρόνον ἀκριδῶς θὰ ἀγορεύῃ ὁ κ. Σιγάλας καὶ ὁ κ. Βλασ-

σόπουλος περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ θὰ καίωνται βεγγαλικὰ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ . . . καπνοῦ ἀπὸ τῶν πακέτων, τὸ δὲ θέατρον τοῦ πολέμου θὰ ἔχει μετενεχθῆ ἐκ τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας εἰς τὸ θέατρον τῶν Ὀλυμπίων, ὅπου ἡ ὄρχήστρα θὰ ἀνακρούνῃ τὸ πολεμικὸν ἐμβατήριον καὶ ὁ λαὸς θὰ ἐνθουσιᾷ εἰς τὸν διαδραματιζόμενον ὑπέρ τῆς πατρίδος πόλεμον, πρωταγωνίζομένων τῶν κ. Ταβουλάρη καὶ Λεκατσᾶ καὶ φονευόντων τὰ στίφη τῶν ἔχθρῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς . . . σκηνῆς.

Ἄλλὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην δύνασθε νὰ θεωρήσητε καὶ ἀπὸ τοῦδε ὡς βεβαίαν. Τούλαχιστον ἡ κυδέρνησις τοῦ κ. Δεληγιάννη δὲν ἀνησυχεῖ ποσῶς περὶ τοῦ ἐναντίου, ἀποροῦσα μάλιστα πῶς ἡ μεταβολὴ αὕτη δὲν ἐγένετο μᾶλλον ἔγκαιρως ἀπὸ τῆς ἐθερικῆς Ἀπριλίου, ἵνα συνδουσιθῶσιν ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ — ὡς ἐν τῷ αὐτῷ πλαισίῳ — δύως ἔξοχα γεγονότα τῆς συγχρόνου ιστορίας, ἢτοι ἡ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων πανηγυρικὴ κατάληψις τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Δεληγιάννη θριαμβευτικὴ κατάληψις τοῦ . . . ὑπουργείου.

* *

* * *

Ἐν τούτοις τὸ ἔτος 1885 ἐδυθίσθη εἰς τὸ χάος τῆς αἰωνιότητος, ὡς θὰ ἔγραφε φωμαντικός τις καὶ οἰστρήλατος ποιητής, πάνοπλον δὲ τὸ νέον 1886 εἰσβάλλει, φορτωμένον δῶρα, ἐλπίδας, βασιλόπηττας, ὅνειρα, τράπουλαις χαρτιῶν, μειδιάματα, γέλωτας, χαράν, τρέλλαν, φαιδρότητα.

Τί ἀλαλαγμός! τί βοή! τί σύγχυσις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ ὡς νὰ ἥτο συνεδρίασις ἐλλήνων βουλευτῶν μετ' αὐταπαρνήσεως γρονθοκοπουμένων ὑπέρ τοῦ ἔθνους.

Τὰ πλήθη συμπεπυκνωμένα σχηματίζουσι τεραστίαν ἀνθρώπων μαζαν, συρίζουσαν, βοῶσαν, ὠρυομένην, ἐκβεβακχευμένην, στρηνιώσαν.

Τί κόσμος παράδοξος! Χαίρει, ἐπιδοῦ ἐνθουσιῶν, ἀγάλλεται, μαίνεται διότι ἀπώλεσεν ἐν ἔτος τῆς ζωῆς του, διότι προσήγγισεν ἐν βῆμα εἰς τὸν τάφον, ὡσεὶ μὴ ἥρκει πρὸς τοῦτο ἡ θανατηφόρος εύτυχῶς ἐπιστήμη τῶν ἔξ Εύρωπης νεαρῶν Ἀσκληπιαδῶν καὶ τὰ δολοφονικὰ ἔλη καὶ αἱ ἀκαθαρσίαι τῆς πόλεως. Πανηγυρίζει κορυδαντιῶν, διότι θὰ προστεθῆ καὶ ἄλλο ἔλλειμμα εἰς τὸν προϋπολογισμόν, διότι θὰ πληρώσῃ νέους ἐνιαυσίους φόρους, διότι θὰ ἐπαναληφθῇ διὰ μίαν ἀκόμη περίοδον ἡ γελοία κωμῳδία τῆς ζωῆς, καθ' ἥν ἔκαστος κατορ-

Θένει νὰ παίζῃ πρόσωπον, ὅπερ δὲν τῷ ἀνήκει, διάφορον τοῦ πραγματικοῦ.

* *

Καὶ τὸ περίεργον, ὅτι εἰς τὴν τρελλὴν αὐτὴν πανήγυριν παίζει τὸν σπουδαιότερον ρόλον καὶ τὸ ὡραῖον φύλον, λησμονοῦν ὅτι διὰ τοῦ χρόνου ξεφυλλιζόμενον μεταβάλλεται εἰς ἄσχημον, καὶ ὅτι ἔκαστον ἔτος παρερχόμενον προστίθησι καὶ μίαν ρύτίδα εἰς τὰ ρόδα τοῦ προσώπου τῶν, ἀφαιρεῖ δὲ καὶ ἕνα ὀδόντα ἢ ἔνα βόστρυχον ἐκ τῆς ὥραίας κόμης τῶν ἢ καὶ, ἔστω, ἐκ τῆς ὥραίας καὶ φιλοκάλου . . . φενάκης τῶν.

Καὶ χαίρουσιν ἐν τούτοις αἱ γυναῖκες διότι ὁ ρέων χρόνος μαρτίνει τὰ ἀνθητικά τῆς ἀνοίξεως ἀπὸ τῆς μορφῆς τῶν καὶ φορτόνει ἐπὶ τῆς ράχεώς των τὰς χιόνας, τοὺς πάγους καὶ τοὺς ψευματισμούς τοῦ χειμῶνος.

Ἄλλα, συγγνώμην, ὥραῖαι μου ἀναγνώστριαι, ἐλησμόνησα ὅτι ὁ χρόνος ἐπενεργεῖ ἀντιθέτως ἐπὶ τοῦ ὑμετέρου λεπτοφυοῦς διοργανισμοῦ, καθιστῶν ὑμᾶς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος δροσερωτέρας καὶ νεαρωτέρας, καὶ ὅτι πρὸ πολλοῦ τὸ γῆρας, τὸ ἔμπλεων ρύτίδων καὶ σιέλων καὶ νύστας καὶ νερουλιάσματος, κατηργήθη διὰ τὰς γυναῖκας. Ἡ τούλαχιστον κατηργήθη ἀπὸ τὸ μυροβόλον λεξιλόγιόν σας. Καὶ ὅτι γῆρας δι' ὑμᾶς, φειθαλεῖς μου ἀναγνώστριαι, δὲν ὑφίσταται, ἐπικαλοῦμαι μάρτυρας ἀξιοπίστους πάσας τῆς ὑφῆλου τὰς . . . γυναῖκας!

* *

Ἐν τούτοις ὁφείλω νὰ ἀποκαλύψω ὅπωσδήποτε τὸν ἀληθῆ Καζαρίαν τοῦ 1886. Καὶ ίδου ἀρχομαι ἀπὸ τῶν σημείων ἐκείνων τοῦ χρόνου, εἰς ἀσταματὴ ἀναπαυομένη, ὡς εἰς σταθμόν, ἡ Ιστορία τῆς νεωτέρας ἐλληνικῆς κοινωνίας:

Ε Π Ο Χ Α Ι

Από κτίσεως κόσμου κατά τὸν κ. Δαμαλᾶν	7895
» κτίσεως Ακαδημίας	20
» τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν ἐφημερίδων	7
» τῆς Πυργοποιίας τοῦ ἐλληνικοῦ κοινοθουλίου	42
» τῆς ἐποχῆς, καθ' ἥν ἀνεκαλύφθησαν τὰ καθούρια καὶ ὁ κ. Δειηγιώνης, ἔτη 75 ἤτοι εἰς τὰ	1812
» τῆς ἐφευρέσεως τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων καὶ τῆς με- θόδου τοῦ πορτοφολίου	5
» τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως τῶν Χρυσοκανθάρων	7 $\frac{1}{2}$
» τῆς ἀλώσεως τῆς αἰθούσης τοῦ Κοινοθουλίου ὑπὸ τοῦ κ.	
Χοιδᾶ	9
» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ κ. Σούτσου καὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀνασκαφῆς τῶν ὁδῶν	7
» τῆς ἀγορᾶς τοῦ ύψηλοῦ πίλου τοῦ κ. Πύρλα	17
» τῆς συστάσεως τῆς τριανδρίας Δεληγιώνη	$\frac{7}{12}$
» τῆς ἀνακαλύψ. τῶν πολιτικῶν διόπτρων τοῦ κ. Δεληγιώνη .	$\frac{6}{12}$
» τῆς εἰσδολῆς τῶν ἰατρῶν εἰς Γκαζοχώριον καὶ τοῦ θανά- του τῶν Γκαζοχωριτῶν	$\frac{5}{12}$
» τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους	64
» τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ καπνοῦ ἀπὸ τῶν ἀλύσεων τῶν πακέτων	$\frac{4}{12}$
» τῆς θεμελιώσεως τοῦ Δρομοκαΐτειου ιδρύματος ἀτυχῶς μόνον	3
» τῆς θραύσεως τοῦ ἑνὸς σκέλους τοῦ προϋπολογισμοῦ .	4697
» τῆς κοκκαλώσεως τῶν μεσιτῶν τοῦ Χρηματιστηρίου .	2

Πασχάλιον τοῦ ἔτους 1886

Μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ισοζυγίου καὶ τὴν κατάληψιν τῆς Φιλιππούπολεως ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἔχασαμεν δῖοι τὰ . . . πασχάλια μας.

Κυριεύων πλανήτης τοῦ 1886

Θὰ τὸ ἐκλάδητε ἵσως ὡς σκληράν εἰρωνείαν, καὶ ὅμως εἶναι φεῦ! ἀληθὲς δτι, ἐν μέσῳ τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἀποκολοκυνθώσεως τοῦ ἔθνους, κυριεύων πλανήτης τοῦ 1886 εἶνε δ . . . Ἐρμῆς, δ ἔφορος δῆλ. καὶ προστάτης τοῦ ἐμπορίου, πρὸς ἀπελπισίαν τῶν ἐμπόρων τῆς δόδου Ἐρμοῦ.

Ανατολή Σελήνης

Η Σελήνη λάμπει δι' ὅλου τοῦ ἔτους πλησιφαής ἐν τῷ . . . καταλόγῳ τῆς Δημαρχίας. Ἐπίσης διὰ τοὺς νεονύμφους ἀκτινοβολεῖ ἐπὶ ἕνα ὄλοκληρον μῆνα ἡ σελήνη . . . τοῦ μέλιτος, κατὰ δὲ τοὺς ὑπολοίπους ἔνδεκα μένει εἰς τὸ τελευταῖον τέταρτον λαμβάνουσα σχῆμα δρεπάνου, ἢ, ἀκριβέστερον εἶπεν . . . κέρατος.

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ

Κατὰ τὸ ἔτος 1886 θέλει συμβῇ ὀλικὴ ἔκλειψις τοῦ . . . « Ἡλίου » καὶ τοῦ « Φοίβου » ὀρατὴ μόνον εἰς τοὺς . . . παντοπώλας.

Ἐπίσης γενήσεται ὀλικὴ ἔκλειψις τοῦ « φωταερίου », ὀρατὴ εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν, ἀδρατος δὲ μόνον εἰς τὸν δῆμαρχον καὶ τοὺς δημοτικούς συμβούλους.

Ἐορταὶ καθ' ἃς δὲν ἐργάζονται εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα

Τὰ δημόσια γραφεῖα ἀργοῦσι . . . δι' ὅλου τοῦ ἔτους, ἐκτὸς τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, τὸ δποῖον ἐργάζεται τὴν τελευταίαν ἐκάστου μηνὸς, ὀσάκις δὲν ἐργάζονται ἐν αὐτῷ οἱ ποντικοὶ καὶ ἀράχναι.

Μετεωρολογικαὶ παρατηρήσεις

Γνωστὸν ὅτι, ἀκριβέστερον τῶν βαρομέτρων, τῶν ύγρομέτρων καὶ τῶν θερμομέτρων, προμαντεύουσι τὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ τὰ ζῶα, τά τε τετράποδα, καὶ τὰ δίποδα.

Οταν οἱ ἀλέκτορες ψάλλωσι συχνὰ καὶ ἀτάκτως, οἱ δὲ φίλοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως κοκορεύονται, σημαίνει μεταλλαγὴν καιροῦ καὶ . . . κυβερνήσεως.

Ἐὰν νυστάζωσιν αἱ γαλαῖ καὶ οἱ φανοὶ τοῦ ἀεριόφωτος, οἱ δὲ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες κοιμῶνται ὅρθιοι καθ' ὅδον, τότε ἀφεύκτως παρακολουθοῦσι τρικυμία, σκότος καὶ . . . νυκτοκλοπαῖ.

Ἐὰν συμπέσῃ νὰ γαυγίζωσιν αὐτομάτως οἱ κῦνες καὶ αἱ συμπολιτεύσμεναι ἐφημερίδες, νὰ γκρίνιάζωσι δὲ αἱ γαλαῖ καὶ αἱ σύζυγοι τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν, τότε προμηνύεται σεισμὸς . . . τοῦ ὑπουργείου.

"Οταν κράζουσιν οἱ κόρακες οἱ δὲ βάτραχοι καὶ αἱ ἀοιδοὶ τῶν παριλισσίων θεάτρων κοάζωσιν, προμηνύεται ὑγρὸς καὶ πνιγηρὸς καιρός.

"Οταν ἡ σαῦρα χώνεται βαθύτερον εἰς τὰς ὅπας καὶ ἡ κυρία Ποζοῦ εἰς τὸ ἐπανωφόριόν της, προμηνύει ψυχὸς καὶ ρήγη.

Τούναντιον δταν ὁ κ. Δεληγγιάννης πίνει σουμάδαν οἱ δὲ φίλοι του συντάττουσιν ἄρθρα πολιτικά, προφανές τότε δτι θάξχωμεν καιρὸν χλιαρόν.

Οἱ δγκηθμοὶ τῶν ὅνων καὶ τῶν ὑπαιθρίων ρήτορων εἰσὶ μελωδικώτεροι τοῦ συνήθους δταν ἐπίκειται βροχὴ.

"Οταν οἱ δημοκρατικοὶ βουλευταὶ βροντῶσιν εἰς τὸ κοινοδούλιον, προτάσσοντες τοὺς γρόνθους, τὰς ράβδους καὶ τὰ δεεδόλερ, ὁ δὲ στρατὸς ἔξοπλίζεται καὶ συρρέει εἰς τὰ μεθόρια καὶ οἱ ἐργολάβοι τῶν Ἐθνικῶν ζητημάτων παραφέρονται ὑπὸ πολεμικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τότε νὰ ἥσθε βέβαιοι δτι ἔξαπαντος θὰ ἔχωμεν γαλήνην καὶ μπουνάτσαν.

"Οταν οἱ κώνωπες βομβοῦσι καὶ τὰ ἐδώδιμα τῆς ἀγορᾶς ἀρχίζουν νὰ σήπωνται, ἔξατμίζωνται δὲ αἱ ὑπόνομοι καὶ οἱ ἐγκέφαλοι τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, ἀφεύκτως τότε θέλομεν ἔχει ζέστην καὶ ἀποπνιγμούς ἔξι ἀσφυξίας.

Συνέχεια καὶ τέλος

Τίποτε ἄλλο φέτος.

Εὔχομαι μόνον νὰ διέλθητε τὸ νέον ἔτος ὀλιγώτερον ἀθλίως ἢ σσον ὑπῆρξε τὸ λῆξαν.

'Ἐπίσης εὔχομαι ὀλίγην ἐντροπὴν εἰς τοὺς πατέρας τοῦ ἔθνους, ὀλίγην συνείδησιν εἰς τοὺς ἱατροὺς καὶ εἰς τοὺς δημοτικοὺς ἀρχοντας καὶ ὀλίγον ἀνθρωπισμὸν εἰς τοὺς ἀξιούντας δτι εἰσὶν ἀνθρωποι.

Τίποτε ἄλλο· καὶ ἀσπαζόμενος τρυφερώτατα τοὺς τε ἀναγνώστας καὶ ίδιαιτέρως τὰς ὡραίας ἀναγνωστρίας μου — μηδὲ τῶν μη ὡραίων ἔξαιρουμένων —

Εὔχομαι καὶ λὴτη ἐντάμωσιν μετὰ ἐτος

Σατανᾶς